

Tháng Tư Đen

Tháng Tư mất nước đau lòng quá
Thơ viết ngàn năm cũng chẳng cùng
Mực máu vẫn còn tuôn chảy mãi
Từ trong tủ nhục nổi niềm chung

Tháng Tư ngào nghẹn tay buông súng
Chẳng đánh mà sao chịu vỡ hàng
Trách bạn đồng minh sao phản bội
Để rồi bị nước mất nhà tan

Tháng Tư biển đón người xa xứ
Như suối nghìn năm chẳng cạn dòng
Ngoảnh lại nhìn về nơi cố quận
Thôi đành lệ chảy biệt non sông

Tháng Tư chạy giặc cờ in máu

Chết biển chết sông chết dọc đường
Con bị mất cha chồng mất vợ
Lệ đời rơi mãi xót đau thương

Tháng Tư tù cải tạo Nam Bắc
Trại mới mọc lên khắp núi rừng
Năm tháng bao tù nhân chết tức
Thiếu cơm thiếu thuốc xót đau không?

Tháng Tư gục chết tên đường mới
Nhức nhối tâm can hận bạo tàn
Tự trách thương mình đau mất nước
Vì đâu thua lũ cộng sài lang

Tháng Tư Quốc Hận ai không nhớ
Trừ bọn gian manh lũ trở cò
Bỏ bạn để theo loài quỷ dữ
Chỉ vì cơm áo chút danh nhờ

Tháng Tư không thể quên thù hận
Bởi lũ cộng nô bán nước rồi
Đất bán biển dâng cho tàu cộng
Chúng lo cho đảng chúng mà thôi

Tháng Tư còn hát bài vong quốc
Mất nước nên ta phải lạc loài
Quốc Hận Tháng Tư ngày Quốc Hận
Khắc ghi tâm tưởng chẳng hề phai.

Hoa Văn

